

Kopasz szivárvány

2011 június 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Gondolom, nem vagyok egyedül azzal, hogy undorral nézegettem a „melegfelvonulás” képeit. Továbbmegyek: szerintem normális ember a lábát be nem tette szombat délután az Andrássy útra és környékére.

Hiszen ott sorakozott szépen az összes deviáns, ennek a húszéves magyar kvázidemokráciának minden jelképes és valódi alakja: a sötét szoba helyett a Belvárosban vonagló „melegek”, az izomagyú gárdisták, a derék készenléti rend?rök.

Szép társaság.

Tételezzük fel, hogy alapos budapesti helyismeretem dacára menthetetlenül eltévedek szombaton a Terézvárosban. Egyszer csak ott állok a beteg forgatagban, és valakit?l segítséget kérek, hogy vigyen vissza a normálisak közé. Kit?l is lehetne? A trendi szandálos, negyvenkilós holland importbuzitól, aki most, hogy négyt?l hatig szabad a vásár, hipp-hopp, Budapesten termett legényvadászatra? Vagy Novák El?dt?l, a Jobbik humorzsákjától, szigorúan ellen?rzött hetero gárdisták és hazaszeret? szakközepesek délceg kapitányától? Esetleg mennék oda a készenléti rend?rség korrekt, számos demonstráción szakmai csúcsokat döntöget? tagjához, akinek már viszket a tenyere, mert jó négy éve úgy istenigazából nem verte be a pofáját senkinek?

Isten hozott Magyarországon!

A rend?röket gyorsan intézzük el azzal, hogy az idén nem sok indokot adtak a kajánkodásra. Két éve legalább vicceseket szóltak a felvonuláson. Fotós kollégám mesélte, hogy szakszer?en és intelligensen cselekedtek, amikor pár kopasznál átszakadtak a gátak. Odalépett az egyik készenléti rend?r, akinek ugyebár az ügyek pártatlan elintézését szabták feladatul, és aszonta: „Hé te, ne dobáld a buzit!”

Mondom, ilyen az idén nem volt. Már a „melegfelvonulás” sem a régi.

És most lássuk a küzd? feleket. Másokat szántszándékkal provokálni egyfel?l reménytelen taplóság, másfel?l garantáltan nem megoldás semmire. Mert ugye mit remélnek például a „meleg” emberpéldányok? Hogy mi majd áttérünk az ? hitükre? Vagy esetleg az ? nyilvános büszkeségük nyomán felépül az eszményi társadalom, ahol az ? apró fogyatékosságuk fel sem t?nik?

Nem, dehogy. Pusztán arról van szó, hogy képtelenek maguknak normális, polgári kereteket szabni, és menthetetlen ízlésterroristák.

Aztán ott vannak az ordító kopaszok, akik mocskoszsidózással védik a keresztény családi értékeket. Gondolom, már napok óta hergelték egymást: gyere, öcsém, verjünk buzit az Oktogonon… Most ?szintén: ez mit old meg? Megmutattátok magatokat, a rend?rök megint elkaptak egyet-kett?t közületek, és akkor mi van? Kerekebb lett vasárnapra a világ? Esetleg kevesebb lett a homokos?

Másról van szó. Ti is, pontosan úgy, mint a felvonulók, kilógtok a társadalomból. Kezet foghattok egymással.

Mondanom sem kell, ismerek homoszexuális és jobbikos embert egyaránt. Az én ismer?seim biztosan nem masíroztak ott lila naciban, és nem rázták az öklüket, hogy halál a buzikra. Az én homoszexuális ismer?seim ugyanis nem buzik, ezt szögezzük le. ?k homoszexuálisok. Kottázni tudnám a különbséget. A jobbikos ismer?seim pedig nem kapnak bikacsök után, ha valaki Csajkovszkij nyomaiba lép, és most nem a D-dúr heged?versenyre gondoltam.

Nem kéne kimondani közösen, egyesült er?vel, hogy undorító, ami az Oktogonon zajlott szombat délután? Hogy maroknyi csoportok országosdit játszanak? Közben mi, heterók és homoszexuálisok, ateisták és istenfél?k, sz?kék és barnák, akik nem rázzuk a farunkat, és nem verjük szét senki agyát, mert másnak született, mint mi, zavartan nézzük a televízióban, hogy miféle országban élünk.

Magyarországon – régi tétel ez – még stílusunk sincs. A „melegek” nem emelték fel például Ernst Röhm portréját, hogy rá is büszkék volnának… És a kopaszok sem adnak hálát a Teremt?nek mindennap, hogy több n? marad nekik a kínálatból. Mint tudjuk, léteznek jobbikos „melegek”, és jobboldali érzelm? homoszexuálisok is. ?k hova tartoznak, Novák El?d? ?ket befogadjátok, „meleg” szervezetek? Miért is nem toljátok magatok el?tt? Vagy nem ez a lényeg, hanem a hatalmi sóvárgás? A felt?nés? A fontoskodás? A beteg önszeretet? Persze, hogy az. Megmutatni, hogy hihetetlenül nagy a társadalmi felhajtóerejük… És ha belegondolunk, könny? a dolguk, az évenkénti el?adáshoz tényleg nem kell ész: egyfel?l farrázással, másfel?l rekedtre ordítással védik „értékeiteket”. Mindent er?b?l, a végén csak egy maradhat… Ezért kár volt el?bújni a barlangjából a vértessz?l?si el?embernek.

Mi, az ország normális polgárai pedig, akik a buzeráns és a kopasz randalírozást évr?l évre dermedten figyeljük, csak megleszünk valahogy.

Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló